

CZY DOUSTNE BISFOSFONIANY MOGĄ POWODOWAĆ RAKA?

Analiza dwóch dużych publikacji poświęconych wpływowi terapii alendronianem na raka przełyku ujawniła sprzeczne wyniki. Praca opublikowana w 2010 roku na łamach BMJ dokumentowała zwiększoną **częstość** raka przełyku u osób zażywających bisfosfoniany (RR 1.30, 95% ; P=0.02). Autorzy tłumaczyli to przewlekłym wpływem kwaśnej treści żołądka na śluzówkę przełyku.

Rok później w Atenach na 3rd Joint Meeting of the ECTS/IBMS przedstawiono wyniki dużej analizy poświęconej śmiertelności z powodu raka przełyku i żołądka u osób zażywających alendronian. Retrospektywna analiza 30,606 osób leczonych oraz liczącej 122,424 osób grupy kontrolnej nie potwierdziła zwiększonej śmiertelności z tego powodu. Siłę tego badania zwiększa czas obserwacji, który dla grupy głównej wynosił 3,5 roku, a niektórych podgrupach nawet 9 lat.

Trzeba jednak podkreślić, że analizowana 2 różne wskaźniki epidemiologiczne: częstość i śmiertelność. Mówią one o różnych „aspektach” raka przełyku i wzajemnie się nie wykluczają. Wydaje się, że do ostatecznego rozstrzygnięcia problemu potrzeba badania o długim okresie obserwacji, ponieważ rak przełyku rozwija się latami, oraz większej kohorty, ponieważ jest on rzadkim nowotworem (liczba zachorowań na raka przełyku w Europie wynosi 1 przypadek na 1000 osób w ciągu 5 lat dla populacji 60-79).

Opracował: lek. med. Przemysław Borowy

[Bisfosfoniany a rak BMJDownload](#)

[Bisfosfoniany a rak ECTS/IBMS – AtenyDownload](#)